

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Muntean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (A. Cobăneanu, S. Filincova, S. Moldovan, Iu. Bejenaru, V. Burduh)

Î N C H E I E R E

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând cererile de revizuire depuse de către Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Gospodăria Țărănească „Marciuc Valentina”, Societatea cu Răspundere Limitată „Jintarg”, Gospodăria Țărănească „Vădeni Agro”, Societatea cu Răspundere Limitată „Remarcabila”, Societatea cu Răspundere Limitată „Reforma CM”, Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim”, Societatea cu Răspundere Limitată „Doi Rățoi”, Societatea cu Răspundere Limitată „Purplant MDV”, Societatea cu Răspundere Limitată „Unifruct”, Societatea cu Răspundere Limitată „Agro Ghiol”, Societatea cu Răspundere Limitată „Rai-Agro-Prim”, Societatea cu Răspundere Limitată „Albvior”, Societatea cu Răspundere Limitată „Unichi Grup”, Societatea cu Răspundere Limitată „Floreti-R.C.” și Brokerul de Asigurări și Reasigurări „Coverins” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalităților legale și a dobânzilor de întârziere,

împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Moldova Zahăr” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni (în continuare CA „Asterra Grup” SA), intervenienți accesorii Gospodăria Țărănească „Marciuc Valentina”, Societatea cu Răspundere Limitată „Jintarg”, Gospodăria Țărănească „Vădeni Agro”, Societatea cu Răspundere Limitată „Remarcabila”, Societatea cu Răspundere Limitată „Reforma CM”, Societatea cu

Răspundere Limitată „Agrozprim”, Societatea cu Răspundere Limitată „Doi Rățoi”, Societatea cu Răspundere Limitată „Purplant MDV”, Societatea cu Răspundere Limitată „Unifruct”, Societatea cu Răspundere Limitată „Agro Ghiol”, Societatea cu Răspundere Limitată „Rai-Agro-Prim”, Societatea cu Răspundere Limitată „Albvior”, Societatea cu Răspundere Limitată „Unichi Grup”, Societatea cu Răspundere Limitată „Floreti-R.C.” și BAR „Coverins” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare GȚ „Marciuc Valentina”, SRL „Jintarg”, GȚ „Vădeni Agro”, SRL „Remarcabila”, SRL „Reforma CM”, SRL „Agrozprim”, SRL „Doi Rățoi”, SRL „Purplant MDV”, SRL „Unifruct”, SRL „Agro Ghiol”, SRL „Rai-Agro-Prim”, SRL „Albvior”, SRL „Unichi Grup”, SRL „Floreti-R.C.” și BAR „Coverins” SRL) cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalităților legale, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 28 mai 2015, între ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și CA „Asterra Grup” SA, precum și între intervenienții accesorii și CA „Asterra Grup” SA au fost încheiate, în conformitate cu prevederile Legii nr.243 din 08 iulie 2004 privind asigurarea subvenționată a riscurilor de producere în agricultură (cu amendamentele ulterioare), contracte de asigurare benevolă subvenționată a recoltei culturilor agricole, și anume cu GȚ „Marciuc Valentina” - contractul nr. ARCA 0002/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Jintarg” - contractul nr. ARCA 0004/15AG2 din 28 mai 2015; GȚ „Vădeni Agro” - contractul nr. ARCA0005/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Remarcabila” - contractul nr. ARCA0006/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Reforma CM” - contractul nr. ARCA0007/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Agrozprim” - contractul nr. ARCA0008/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Doi Rățoi” - contractul nr. ARCA0009/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Purplant MDV” - contractul nr. ARCA0010/15AG2 din 28 mai 2015; ÎCS „Moldova Zahăr” SRL - contractul nr. ARCA0011/15AG2 din 28 mai 2015; ÎCS „Moldova Zahăr” SRL - contractul nr. ARCA0012/15AG2 din 28 mai 2015; ÎCS „Moldova Zahăr” SRL - contractul nr. ARCA0013/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Unifruct” - contractul nr. ARCA0014/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Agro Ghiol” - contractul nr. ARCA0015/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Rai-Agro-Prim” - contractul nr. ARCA0016/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Albvior” - contractul nr. ARCA 0017/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Tîrșitei Agro” - contractul nr. ARCA 0020/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Unichi Grup” - contractul nr. ARCA 0021/15AG2 din 28 mai 2015; SRL „Floreti-R.C.” - contractul nr. ARCA 0024/15AG2 din 28 mai 2015.

A menționat că în confirmarea încheierii contractelor de asigurare menționate supra, CA „Asterra Grup” SA a emis pentru fiecare din asigurați, polițe de asigurare corespunzătoare, iar ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, alături de intervenienții accesorii au plătit în modul și în cuantumul prevăzut de contractele de asigurare, prima de asigurare corespunzătoare, calculată în conformitate cu prevederile art. 9, 10 și 23 alin. (2) din Legea nr.243 din 08 iulie 2004 privind asigurarea subvenționată a riscurilor de producere în agricultură.

Întreprinderea a indicat că conform prevederilor contractelor de asigurare numite, CA „Asterra Grup” SA în calitate de asigurător, s-a angajat să plătească despăgubire de asigurare în cazul producerii riscului asigurat, și anume, secetă excesivă sau grindină.

Cultura agricolă asigurată a fost sfecla de zahăr semănată pe suprafețele de terenuri agricole care aparțin ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și intervenienților accesorii, fapt specificat la pct.2.2 din contractele de asigurare semnate.

La rândul său, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și intervenienții accesorii, în calitate de

asigurați, și-au asumat obligația să plătească CA „Asterra Grup” SA primele de asigurare în cuantumul stabilit la pct.2.2.3 din contractele de asigurare.

Conform pct.7.8 din contractele de asigurare semnate între CA „Asterra Grup” SA și intervenienții accesorii, beneficiar al despăgubirilor de asigurare ce urmează a fi plătite de către pârâtă, conform contractelor de asigurare semnate, este ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

A invocat că, după semnarea tuturor contractelor de asigurare indicate, conform pct.1.7.2. din contractele de asigurare, în perioada 8-11 iunie 2015, de către specialistul CA „Asterra Grup” SA a fost efectuată inspectarea suprafețelor însămânțate și cultura agricolă a fost preluată în asigurare, cu întocmirea actelor de inspectare a suprafețelor asigurate.

Întreprinderea a precizat că niciunul din actele de inspectare perfectate și semnate, nu conțin anumite obiecții privind starea culturii sfeclă de zahăr pe suprafețele preluate în asigurare, astfel au fost acceptate în asigurare 1 782,80 ha de sfeclă de zahăr.

Persoanele juridice asigurate și-au respectat principala obligație contractuală, și anume, cea de plată a primelor de asigurare potrivit prevederilor pct.1.7.2. și pct.3.1 din contractele de asigurare semnate și obligația legală prescrisă la art.10 alin.(3) lit. b) din Legea 243/2004, fapt confirmat prin ordinele de plată anexate la prezenta cerere de chemare în judecată.

ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a menționat că faptul respectării cerințelor principale la etapa semnării contractelor de asigurare, ce au condiționat validitatea acestora, este confirmat și prin acceptarea acestor contracte de către subdiviziunile Agenției pentru Intervenție și Plăți în Agricultură a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, pentru obținerea părții de prime de asigurare subvenționate.

Pe parcursul derulării contractelor de asigurare, de la CA „Asterra Grup” SA nu au fost înaintate anumite pretenții, observații privind nerespectarea de către reclamantă și intervenienții accesorii a operațiunilor agrotehnice specifice cultivării sfeclă de zahăr în general și celor specificate în Anexa nr. 1 (operații agrotehnice principale) care este parte integrantă a contractului de asigurare, în particular.

A afirmat că conform prevederilor pct.6.1. din contractele de asigurare semnate, în perioada lunilor august–septembrie 2015, întreprinderea și intervenienții accesorii au expediat notificări către compania de asigurare cu referire la producerea riscului asigurat, și anume, secetă excesivă și afectarea considerabilă a culturilor asigurate - sfeclă de zahăr.

Conform pct.8.2 lit.(i) din contractele de asigurare, în perioada 22-23 septembrie 2015, reclamanta și unii dintre intervenienții accesorii au notificat compania de asigurare despre data demarării campaniei de recoltare a sfeclă de zahăr de pe suprafețele asigurate.

A relatat că de către reprezentantul companiei de asigurare a fost efectuată determinarea roadei biologice înainte de recoltare, însă contrar pct.5.4. alin.(2) din contractele de asigurare, nu a fost întocmit actul constatării roadei biologice, motiv pentru care niciunul dintre asigurați, nu au intrat în posesia datelor privind rezultatele determinării roadei biologice și nu au semnat niciun act, prin care și-ar confirma acordul său privind rezultatele determinării roadei biologice.

A explicat că din momentul efectuării prelevării probelor pentru determinarea roadei biologice, reprezentanții societății pârâte au evitat și au ignorat în orice fel, prezentarea datelor privind rezultatele determinării roadei biologice și a calculului preventiv al daunei și doar după trecerea a 3 luni din momentul finisării procedurii de

determinare a roadei biologice (01 noiembrie 2015), și după recepționarea scrisorii nr. 08 din 12 ianuarie 2016, la 21 ianuarie 2016, reclamantei, prin intermediul BAR „Coverins” SRL, a fost prezentat prin intermediul poștei electronice spre examinare un calcul preventiv al daunei în sumă totală de 6 585 000 de lei, în conținutul căruia, pentru prima dată, figurau indicatori ai roadei biologice, calcule care conțin o multitudine de inexactități și deduceri a unor sume din calculul total a despăgubirii, pe motivul nerespectării lucrărilor agrotehnice, însă acestea nu au fost argumentate în niciun fel.

A susținut că prin scrisoarea nr.44/01 din 28 ianuarie 2016, CA „Asterra Grup” SA a comunicat că dosarele de daună încă nu au fost instrumentate și definitivate, cu excepția acelor producători agricoli în cazul cărora s-a decis a refuza în plata despăgubirii de asigurare.

Astfel, până la data adresării prezentei acțiuni, reclamanta și SRL „Unichi Grup”, SRL „Agro Ghiol” și SRL „Tîrșiței Agro” nu au recepționat o decizie motivată a refuzului în plata despăgubirii de asigurare semnată de către compania de asigurare și doar la 11 martie 2016, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și intervenienții accesorii au primit de la pârâtă spre semnare actele de constatare a afectării culturii de sfeclă de zahăr asigurate, însoțite de calculul despăgubirilor de asigurare, în care s-au înserat indicatori ai roadei biologice diferiți (majorați) decât cei care au fost indicați în calculul preventiv din 21 ianuarie 2016, ceea ce a trezit suspiciuni referitor la veridicitatea acestor date, or, aceste acte nu au fost aduse la cunoștință asiguraților, neexistând un act prin care ar recunoaște indicatorii respectivi (datele roadei biologice).

A opinat că deși, actele de constatare a afectării culturilor de risc al asigurat urmau a fi întocmite în număr de exemplare suficient pentru toate părțile implicate în termen de 10 zile de la data notificării despre producerea cazului asigurat, acestea sunt emise începând cu 25 septembrie 2015 și terminând cu 14 noiembrie 2015, prin care se constată gradul de afectare a culturii sfeclei de zahăr asigurate și în conținutul cărora au fost înserați indicatori de roadă biologică care nu au fost comunicați niciodată asiguraților și care nu au fost confirmați și acceptați de ultimii.

În asemenea condiții, neperfectarea actelor de determinare a roadei biologice și nesemnarea acestora de către părți în modul cum o cere contractul de asigurare, neprezentarea datelor asiguraților privind indicatorii roadei biologice la nenumăratele cereri adresate, practic tănuirea acestora, trezesc suspiciuni privind veridicitatea acestor date. Or, aceste suspiciuni vin să apară și datorită faptului că inițial, la prezentarea datelor preliminare privind determinarea mărimii daunei și calculului quantumului despăgubirii de asigurare, de către pârât au fost prezentate anumite date privind indicatorii roadei biologice, ca ulterior, în actele finale de despăgubire să fie arătați indicatori majorați al roadei biologice, care într-un final afectează quantumul despăgubirii de asigurare în detrimentul asiguraților și beneficiarilor asigurării.

A relatat că potrivit ultimelor calcule prezentate de către societatea pârâtă se constată că din quantumul despăgubirii de asigurare, de către ultima au fost deduse unilateral, de la 5% până la 30% din daună pentru pretinsa nerespectare a tehnologiei creșterii culturii de sfeclă de zahăr. Or, totuși aceste deduceri nu sunt argumentate în niciun fel, în actele perfectate pe parcursul derulării contractului de asigurare, și anume, actele privind inspecția suprafețelor asigurate, actele cu privire la determinarea afectării culturii sfeclei de zahăr în urma producerii riscului „secetă excesivă”, fără a indica anumite mențiuni ale asiguratorului cu referire la alți factori ce au generat sau pot genera scăderea roadei (riscuri neasigurate, nerespectarea tehnologiei).

Mai mult, la solicitarea companiei de asigurări, reclamanta și intervenienții

accesorii, în regim de lucru, au prezentat toate documentele, ce confirmă îndeplinirea lucrărilor agro-tehnologice, iar asiguraților nu le-au fost înaintate anumite obiecții din partea asiguratorului.

A evidențiat că prin reclamația nr.115 din 22 aprilie 2016, reclamanta și-a exprimat dezacordul cu acțiunile/inacțiunile pârâtei și a expus obiecțiile asupra actelor prezentate de către aceasta pentru semnare și a solicitat plata despăgubirii de asigurare conform roadei efectiv recoltate, prezentând în Anexa la reclamație calculul propriu al despăgubirii de asigurare corespunzător roadei efectiv recoltate.

Prin scrisoarea nr.76/04 din 29 aprilie 2016 pârâta a comunicat într-un final, quantumul despăgubirilor de asigurare pentru fiecare din contractele de asigurare în care reclamanta are calitatea de beneficiar, precum și pentru contractele în care reclamanta are calitate de asigurat și a propus pentru plată, despăgubirea totală în quantum de 6 861 091,70 de lei, concomitent a informat și despre refuzul în plata despăgubirilor de asigurare în temeiul contractelor de asigurare încheiate cu SRL „Agro Ghiol”, SRL „Agro Complex”, SRL „Tîrșiței Agro” și SRL „Unichi Grup”, invocând motive generale și nesuținute de refuz în plata daunei.

A precizat că prin scrisoarea nr.183 din 24 mai 2016, reclamanta a propus companiei de asigurare examinarea în complex a situației create și reexamina quantumului despăgubirilor de asigurare calculate inițial și a propus prezentarea propriului calcul al roadei biologice.

La 01 iunie 2016, întreprinderea reclamantă, prin intermediul poștei electronice a comunicat pârâtei indicatorii roadei biologice calculate, iar prin scrisoarea nr.268 din 22 iunie 2016 și-a exprimat oficial poziția referitor la quantumul despăgubirii de asigurare calculată de către pârâtă.

A susținut că prin scrisoarea nr.72/06 din 24 iunie 2016 pârâta, pentru a justifica tergiversarea finalizării dosarelor de daună și plata despăgubirilor de asigurare, a solicitat prezentarea unor formulare aprobate prin ordinul MAIA nr.303 din 08 decembrie 1993 și istoria câmpurilor asigurate pentru ultimii 4 ani.

Concomitent, la 04 iulie 2016, au fost transmise pârâtei actele de constatare semnate de către intervenienții accesorii cu obiecții și dezacord, iar prin scrisoarea nr.378 din 23 august 2016, au atenționat compania de asigurare asupra abuzurilor admise în raport cu intervenienții accesorii, prin solicitarea repetată de la aceștia a actelor deja puse la dispoziția pârâtei de către intervenienții accesorii.

Ulterior, prin scrisoarea nr.38/09 din 12 septembrie 2016, societatea pârâtă a solicitat repetat prezentarea formularelor aprobate prin ordinul MAIA nr.303 din 08 decembrie 1993, iar prin răspunsul nr.418 din 20 septembrie 2016, a fost informată compania de asigurare despre inexistența actului normativ invocat în scrisoarea pârâtei și despre faptul că ultima a depășit toate termenele legale de instrumentare și finalizarea dosarelor de daună și de plată a despăgubirilor de asigurare, oferind pârâtei să achite despăgubirea de asigurare în termen până la 01 octombrie 2016.

Având în vedere că prin scrisoarea nr.418 din 20 septembrie 2016, reclamanta a intervenit cu soluționarea litigiului pe cale amiabilă, iar pârâta nu a prezentat niciun răspuns și nu a efectuat plata despăgubirii de asigurare, reclamanta s-a adresat cu prezenta acțiune.

Suplimentar a susținut că niciunul din calculele despăgubirii de asigurare comunicat de către pârâtă nu se bazează pe prevederile art. 11 alin. (4), (5) (6) din Legea 243/2004, iar în cazul intervenienților accesorii SRL „Unichi Grup”, SRL „Tîrșiței Agro” și SRL „Agro Ghiol”, deși este evidentă pieirea totală a recoltei (distrugerea

recoltei de peste 90% din suprafețele asigurate), pârâta a refuzat fără justificare calculul și plata despăgubirilor de asigurare.

Or, prin Actul de examinare a suprafețelor însămnate din 03 noiembrie 2015, comisia a constatat că în cazul intervenientului accesoriu SRL „Unichi Grup”, din total suprafață semănată și asigurată (110 ha), pe suprafața de 103 ha cultura semănată, sfecla de zahăr, este uscată și din punct de vedere economic nu este rentabilă și rezonabilă recoltarea.

Corespunzător, sunt întrunite condițiile pct.5.4 din contractul de asigurare, pentru a constata pieirea totală a roadei, având în vedere că suprafața afectată de riscul asigurat reprezintă 93% din suprafața totală asigurată.

Astfel, conform Registrului de cântar și facturii fiscale seria WB nr. 2591606 din 01 decembrie 2015 de pe suprafața de 7 ha, SRL „Unichi Grup” a recoltat cantitatea netă de 62,93 tone de sfeclă de zahăr, fapt ce contravine concluziilor pârâtei că în cazul SRL „Unichi Grup” a fost refuzată recoltarea culturii agricole asigurate, motiv pentru care pârâta a decis refuzarea în plata despăgubirii de asigurare.

Conform calculului întocmit în temeiul modalității de calcul înserată la pct.5.4 din contractul de asigurare, despăgubirea de asigurare în cazul SRL „Unichi Grup” constituie 1 286 682,22 de lei.

Întreprinderea a mai remarcat că situație similară se înregistrează și în cazul intervenientului accesoriu SRL „Agro Ghiol”, prin care pârâta nemotivat și neîntemeiat a refuzat în plata despăgubirii de asigurare, atât timp cât conform Actului de inspectare a terenurilor semănate din 15 octombrie 2016, s-a constatat că pe suprafața de 15,2 ha din total suprafață asigurată de 58 ha, este irațională recoltarea culturii agricole, având în vedere uscarea culturii respective.

Conform Registrului de cântar și facturii fiscale seria WD nr. 0204921 din 27 noiembrie 2015 de pe suprafața de 42,8 ha s-a recoltat cantitatea de 49,50 tone de sfeclă de zahăr, fapt ce din nou contravine constatărilor pârâtei că nu urmează a fi calculată și plătită despăgubire de asigurare pentru cazul asigurat, deoarece intervenientul accesoriu a refuzat să recolteze cultura asigurată.

Conform calculului întocmit potrivit modalității de calcul înserată la pct.5.4 din contractul de asigurare, despăgubirea de asigurare în cazul SRL „Agro Ghiol” constituie 710 268 de lei.

A mai precizat că intervenienții accesorii și reclamanta au comunicat societății pârâte despre producerea riscului asigurat, fapt confirmat prin copia notificărilor din perioada 03 august 2015 – 05 septembrie 2015.

Corespunzător, actele de constatare a afectării culturilor agricole asigurate, au fost întocmite de pârâtă începând cu 25 septembrie 2015 și până la 14 noiembrie 2015, cu depășirea termenului de întocmire a acestora prevăzut la art. 11 alin.(2) din Legea 243/2004, fiind comunicate reclamantei și intervenienților accesorii doar în luna decembrie 2015, după multiplele solicitări ale asiguraților și beneficiarului ca să fie prezentate pentru semnătură doar la 11 martie 2016.

Reieșind din informația conținută în actele de constatare și evaluare a daunelor prezentate de către pârâtă se deduce că în majoritatea cazurilor, pârâta a diminuat neîntemeiat despăgubirea de asigurare, aplicând în calcul coeficientul de diminuare de la 5% la 30% pentru gradul câmpurilor îmburuinate presupus, constatat în teren la examinarea câmpurilor asigurate sau pentru nerespectarea lucrărilor agro-tehnologice.

Pârâta nu a oferit nicio explicație reclamantei din care considerente și în conformitate cu care metodologie agreată de părți, a diminuat despăgubirile de asigurare

de la 5% la 30% pentru gradul câmpurilor îmburuienate mediu, precum nu a indicat care din lucrările agro-tehnologice, prevăzute de contract nu au fost executate și care au influențat dauna cauzată și corespunzător despăgubirea de asigurare.

Or, conform pct.6.7 din contractele de asigurare, toate calculele daunelor cauzate de producerea riscurilor asigurate, se efectuează ținând cont de suma asigurată, care este stabilită în pct.2.2. al prezentului contract (luând în considerație condițiile pct.5.1, 5.2, 5.3) și a diferenței dintre roada asigurată și roada de-facto obținută conform pct.5.4, la prețurile preluate în asigurare, în conformitate cu stipulările prezentului contract.

A reținut că pornind de la prevederile contractuale și bazându-se pe prevederile art.11 alin.(4) și alin.(5) din Legea 243/2004, reclamanta a efectuat propriul calcul al despăgubirilor de asigurare, urmare a producerii evenimentului asigurat în anul 2015, acoperit prin contractele de asigurare semnate de către pârâtă și invocate în susținerea prezentei cereri de chemare în judecată, luând ca bază indicatorii roadei biologice calculată și constatată în comun cu intervenienții accesorii, precum luând ca bază și roada efectiv înregistrată conform actelor de cântărire și facturilor emise de către producătorii agricoli în acest sens.

Drept consecință, potrivit calculului despăgubirilor de asigurare efectuat de către reclamantă, a considerat că pârâta urmează să plătească despăgubiri de asigurare în sumă totală de 13 130 070,98 de lei, diferența între suma despăgubirii de asigurare calculată de pârâtă fiind în mărime de 6 268 979,28 de lei, diferență litigioasă, pentru care, după cum este indicat în prezenta cerere, reclamanta nu a calculat penalități legale și dobânzi de întârziere, urmând ca pe durata examinării cauzei să se facă proba corespunzătoare a obligației pârâtei de a plăti despăgubirile de asigurare, anume în quantumul corespunzător solicitat de reclamantă.

A punctat că potrivit pct.7.2 din contractele de asigurare benevolă subvenționată a recoltei culturilor agricole semnate de către pârâtă, în cazul recunoașterii evenimentului produs ca caz asigurat, asigurătorul adoptă decizia de plată a despăgubirii de asigurare sau a refuzului de plată a acesteia, sau emite o hotărâre motivată privind stabilirea unei cercetări suplimentare, cu stabilirea acțiunilor concrete necesare pentru adoptarea deciziei de plată sau a refuzului acesteia, în termen de până la 30 de zile lucrătoare din momentul prezentării de către asigurat a tuturor actelor necesare pentru soluționarea cazului asigurat.

Asigurătorul este obligat să efectueze plata despăgubirii de asigurare în termen de 10 zile lucrătoare din data luării deciziei de plată a despăgubirii, sau să expedieze în același termen refuzul motivat în formă scrisă.

Conform art.14 alin.(1) din Legea nr.243/2004, asigurătorul, în termen de 10 zile de la data semnării actului de constatare a pagubelor efectuează calculul și plătește asiguratului despăgubiri de asigurare.

La caz, reieșind din faptul că prin scrisoarea nr.76/04 din 29 aprilie 2016, pârâta a decis asupra plății despăgubirii de asigurare globale în mărime de 6 861 091,70 de lei, conform prevederilor pct.7.2 din contractele de asigurare, avea obligația să plătească această despăgubire de asigurare în termen de 10 zile lucrătoare, adică, cel târziu la 17 mai 2016.

A specificat că având în vedere că atât reclamanta, în calitate sa de asigurat și beneficiar al asigurării, cât și intervenienții accesorii, sunt în drept să conteste, potrivit prevederilor pct.8.1 lit. c) din contractele de asigurare, decizia pârâtei privind quantumul despăgubirii de asigurare, aceasta însă nu dă dreptul pârâtei de a nu plăti sau de a tergiversa neîntemeiat plata despăgubirii de asigurare în quantumul calculat de ultima.

Incidente la acest aspect sunt și prevederile pct.7.1 din contractele de asigurare semnate de către pârâtă, care prevede că dacă asiguratul nu este de acord cu decizia asigurătorului referitor la cuantumul despăgubirii de asigurare, asigurătorul va achita totuși mărimea stabilită de el, iar asiguratul este în drept să conteste decizia asigurătorului, la instanța de judecată competentă.

Drept urmare, prin prisma prevederilor contractuale indicate la pct.7.1 și pct.8.1 lit. c) din contractele de asigurare benevolă subvenționată a roadei culturilor agricole, reclamanta este îndreptățită să conteste cuantumul despăgubirilor de asigurare calculat de către pârâtă, este în drept să solicite încasarea despăgubirilor de asigurare calculate de pârâtă, precum și diferența despăgubirilor de asigurare, astfel cum acestea au fost calculate de către reclamantă, iar în partea necontestată de către pârâtă, este în drept să solicite încasarea penalităților legale și dobânzilor de întârziere, potrivit calculelor anexate.

A invocat că în atare circumstanțe, pornind de la faptul că pârâta prin scrisoarea nr.76/04 din 29 aprilie 2016 a comunicat despre disponibilitatea plății despăgubirii de asigurare globale în mărime totală de 6 861 091,70 de lei, care urma a fi plătită reclamantei în termenul indicat în contractele de asigurare și Legea nr.243/2004, începând cu 17 mai 2016, pârâta se află în întârziere cu plata despăgubirii de asigurare, astfel cum aceasta a fost calculată pentru toate contractele de asigurare semnate de către pârâtă.

Subsecvent, conform art.14 alin.(2) din Legea nr.243/2004 și art.629 Cod civil, pârâta este ținută să plătească reclamantei penalitate de întârziere în mărime de 1 104 635,77 de lei, calculată pentru perioada 17 mai 2016 – 25 octombrie 2016.

Conform calculului anexat la prezenta acțiune, dobânda de întârziere pentru neexecutarea obligației de plată de către pârâtă, a despăgubirii de asigurare, calculată din suma de 6 861 091,70 de lei, pentru perioada 17 mai 2016 – 25 octombrie 2016, constituie 604 152 de lei.

ÎCS „Moldova Zahăr” SRL prin cererea inițială și cererea de concretizare a cerințelor, a solicitat încasarea de la CA „Asterra Grup” SA a despăgubirii de asigurare în mărime de 13 122 717,11 de lei, a penalităților legale în mărime de 1 104 635,77 de lei și a dobânzilor de întârziere în mărime de 604 152 de lei, iar în totala suma de 14 831 504,90 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat în mărime de 50 000 de lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 20 000 de lei (f.d. 76-77, vol. V).

Prin încheierea protocolară din 28 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, brokerul de asigurări BAR „Coverins” SRL (f.d. 183, vol.II).

CA „Asterra Grup” SA a depus acțiune reconvențională împotriva Gospodăriilor Țărănești și societăților comerciale, prin care a solicitat declararea nulității actelor juridice, însă prin încheierea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin decizia din 06 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cererea a fost restituită (f.d. 147-152, 168-172, vol.III).

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă acțiunea depusă de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL împotriva CA „Asterra Grup” SA, intervenienți accesorii GȚ „Marciuc Valentina”, SRL „Jintarg”, GȚ „Vădeni Agro”, SRL „Remarcabila”, SRL „ReformaCM”, SRL „Agrozprim”, SRL „Doi Rățoi”, SRL „Purplant MDV”, SRL „Unifruct”, SRL „Agro Ghiol”, SRL „Rai-Agro-Prim”, SRL „Albivor”, SRL „Unichi Grup”, SRL „Floreti-R.C.” și BAR „Coverins” SRL cu privire

la încasarea despăgubirii de asigurare, penalităților legale, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, prin intermediul avocatului Angela Popil, la care s-a alăturat SRL „Unichi Grup” și a fost menținută hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, reprezentată de avocatul Angela Popil, s-a casat integral decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

S-a încasat de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul ÎCS „Moldova Zahăr” SRL suma de 7 715 718,70 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 601 614,35 de lei cu titlu de dobânzi de întârziere și suma de 1 104 635,77 de lei cu titlu de penalități.

S-a încasat de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul ÎCS „Moldova Zahăr” SRL suma de 112 500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, sub forma taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în prima instanță, la depunerea cererii de apel și cererii de recurs, precum și suma de 20 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pe parcursul examinării cauzei, iar în total suma de 132 500 de lei.

În rest, pretențiile ÎCS „Moldova Zahăr” SRL cu privire la încasarea sumei de 5 406 998, 41 de lei, cu titlu de despăgubire de asigurare și suma de 2 537, 65 de lei cu titlu de dobânzi de întârziere, s-au respins.

La 24 decembrie 2019 CA „Asterra Grup” SA a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în vederea înlăturării viciului de procedură admis de instanțele ierarhic inferioare (f.d. 90-94, vol. VII).

În motivarea cererii de revizuire a indicat că toate omisiunile de procedură ce se referă la dosarul de asigurare cu părțile procesului au fost admise de către Lungu Vasile, care activa la CA „Asterra Grup” SA în funcția de director Direcția Asigurări Agricole. Obligațiile de funcție a lui Lungu Vasile sunt prevăzute în fișa postului. Totodată în baza contractului de răspundere materială deplină sub nr.108/14 din 23 octombrie 2014 salariatul și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator în baza actului de primire-predare și registrului de ținere a evidenței valorilor transmise și s-a obligat să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului; să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise; să țină la evidență, să întocmească și să prezinte, în modul stabilit, dările de seamă financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor ce i-au fost transmise; să participe la efectuarea inventarierii, reviziei, altor controale asupra integrității valorilor ce i-au fost transmise; să repare (să achite) conform legislației în vigoare prejudiciul material provocat angajatorului.

Prin urmare, consideră că odată cu admiterea cererii de chemare în judecată depusă de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și dispunerea încasării sumei de 7 715 718,70 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 601 614,35 lei cu titlu de dobânzi de întârziere și suma de 1 104 635,77 lei cu titlu de penalități, Curtea Supremă de Justiție a dat temei pentru CA „Asterra Grup” SA de a înainta acțiune de regres față de Lungu Vasile.

Menționează că pentru ca probele din acțiunea examinată să fie opozabile lui Lungu

Vasile, acesta urma a fi atras în proces ca intervenient accesoriu, or instanța de recurs a constatat cu certitudine că actele care au stat la baza calculului despăgubirii de asigurare nu au fost încheiate cu respectarea normei legale, ceea ce determină neexecutarea atribuțiilor de serviciu de către Lungu Vasile, și ca rezultat a determinat apariția prejudiciului material.

CA „Asterra Grup” SA a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, care prevede că revizuirea se declară în cazul când instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

La 30 decembrie 2019 ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, reprezentată de avocatul Angela Popil, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire depusă de CA „Asterra Grup” SA la 24 decembrie 2019 ca fiind inadmisibilă (f.d. 123-128, vol.VII).

A menționat că argumentele expuse în cererea de revizuire formulată de către CA „Asterra Grup” SA necesită de respins deoarece sunt lipsite de suport legal și nu pot constitui temei de admitere a revizuirii în sensul invocat, mai mult, Lungu Vasile nu este subiect al raportului material litigios.

A specificat că CA „Asterra Grup” SA nu poate invoca faptul că despre acțiunile propriului angajat la instrumentarea dosarelor de daună a cunoscut doar după examinarea pricinii în instanțele de judecată și doar acum este în drept să-și valorifice dreptul de a cere introducerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a angajatului său responsabil de domeniul asigurărilor agricole, or, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a depus cererea de chemare în judecată la 27 octombrie 2016 și pe parcursul examinării acestei cauze în instanța de fond până la 15 mai 2018 CA „Asterra Grup” SA nu a făcut uz de instrumentul procesual prevăzut la art. 69 alin. (1) Cod de procedură civilă, și nu a comunicat propriului angajat despre pornirea acestui proces și posibilitatea intervenirii sale, precum nu a solicitat nici instanței de judecată atragerea lui Vasile Lungu în proces, fapt ce demonstrează rea-credința CA „Asterra Grup” SA și faptul că această cerere de revizuire nu reprezintă decât o modalitate de a amâna la maxim posibilitatea executării deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

A relatat că concluziile instanței de recurs s-au întemeiat inclusiv pe faptele, circumstanțele și probatoriul recunoscut de către revizuent și invocat de către ultima în susținerea deciziei de plată a despăgubirilor de asigurare, decizie proprie neexecutată de către ultima pentru motive și temeiuri formale.

Totodată instanța a dispus încasarea despăgubirilor solicitate de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, însă calculate de însăși CA „Asterra Grup” SA. Prin urmare, decizia de a nu achita despăgubirea de asigurare revendicată în acțiune nu a fost adoptată de angajatul Lungu Vasile, ba dimpotrivă, Lungu Vasile deși a instrumentat dosarele de daune cu deficiențe, însă a propus organului competent al CA „Asterra Grup” SA adoptarea deciziei de plată a despăgubirilor calculate, soluția propusă de către angajat a fost acceptată și asumată de către factorii de decizie ai CA „Asterra Grup” SA, fapt confirmat prin scrisoarea nr.76/04 din 29 aprilie 2016.

Ceilalți participanți la proces nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la cererea de revizuire depusă de CA „Asterra Grup” SA la 24 decembrie 2019.

La 17 februarie 2020 CA „Asterra Grup” SA a depus suplimentar o cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, cu trimiterea cauzei la rejudecare în vederea înlăturării viciului de procedură admis de instanțele ierarhic inferioare (f.d.141-

142, vol.VII).

A menționat că la 21 ianuarie 2020 a fost emisă ordonanța de pornire a urmăririi penale în privința unui grup de întreprinderi care au săvârșit infracțiunea cuprinsă la art. 196 alin. (4) Cod penal, astfel consideră că drept temei suplimentar pentru admiterea cererii de revizuire ar fi și prevederile art. 449 lit. a) Cod de procedură civilă.

La 09 martie 2020, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, reprezentată de avocatul Angela Popil, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire depusă la 17 februarie 2020 de către CA „Asterra Grup” SA ca fiind inadmisibilă (f.d. 164-166, vol.VII).

A menționat că în susținerea cererii suplimentare de revizuire CA „Asterra Grup” SA a invocat începerea la 21 ianuarie 2020 a urmăririi penale pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal. De fapt urmărirea penală a fost inițiată în baza cererii CA „Asterra Grup” SA din 09 ianuarie 2020, fiind invocate circumstanțe și fapte, căror instanța de recurs le-a dat apreciere prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție. Totodată pentru redeschiderea unui proces civil în temeiul art. 449 lit. a) Cod de procedură civilă, urmează să existe o sentință irevocabilă, în caz contrar cererea de revizuire este inadmisibilă.

Ceilalți participanți la proces nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la cererea de revizuire depusă de CA „Asterra Grup” SA la 17 februarie 2020.

Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge ca inadmisibile cererile de revizuire depuse de CA „Asterra Grup” SA împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, din următoarele raționamente.

Potrivit art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

La caz, Colegiul nu consideră oportun de a invita participanții la proces, deoarece criticele revizuentului CA „Asterra Grup” SA au fost expuse cu suficientă claritate.

Conform art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța este în drept să emită o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Colegiul relevă că revizuirea este o cale de retractare și nu de reformare a hotărârii judecătorești, or în cadrul revizuirii, în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege, are loc redeschiderea procesului.

Această caracteristică a revizuirii cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Astfel, competența instanțelor de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare, or revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare.

O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Brumărescu vs România din 28 octombrie 1999, pct. 61-62; Riabîh vs Rusia din 24 iulie 2003, pct. 52; Roșca vs Moldova din 22 martie 2005, pct. 24-25).

În această privință, prin Hotărârea nr. 16 din 25 iunie 2013, Curtea Constituțională

a observat că principiile specificate nu se opun în totalitate existenței procedurilor extraordinare prin readucerea în fața instanțelor a aspectelor litigioase deja soluționate, însă necesitatea respectării principiului siguranței circuitului civil – care este unul dintre aspectele esențiale ale principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică – cere ca folosirea acestora în materie civilă să îmbrace un caracter excepțional în ceea ce privește termenul în care pot fi promovate, motivele de admisibilitate precum și părțile care au dreptul la acțiune.

În acord cu aceste principii, art. 449 lit. a) din Codul de procedură civilă statuează că revizuirea se declară în cazul în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă, iar art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă statuează că revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Analizând înscrisurile prezentate de către revizuentă în raport cu prevederile art. 449 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs reține că, pentru a admite revizuirea unei hotărâri bazată pe situația prevăzută de art. 449 lit. a) Cod de procedură civilă, legiuitorul cere ca dovada lor să fie preexistentă, adică să nu fie făcută în cursul judecării cererii de revizuire. *In concreto*, se cere dovedirea acestora prin sentință penală irevocabilă, ceea ce presupune existența în prealabil a unui proces penal, cu respectarea tuturor particularităților și garanțiilor oferite de legea procesual penală, prin care s-a constatat săvârșirea infracțiunii legate de pricina a cărei hotărâre se cere a fi retractată.

La caz, CA „Asterra Grup” SA în susținerea cererii de revizuire în baza art. 449 alin. a) Cod de procedură civilă, a prezentat ordonanța ofițerului principal de urmărire penală al SCAUP a DP mun. Chișinău, Denis Mihcev privind pornirea urmăririi penale din 21 ianuarie 2020 în conformitate cu prevederile art. 196 alin. (4) Cod penal, și anume cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire (f.d. 143-144, vol. VII).

Prin urmare argumentul invocat de revizuent și probat prin ordonanța ofițerului principal de urmărire penală al SCAUP a DP mun. Chișinău, Denis Mihcev privind pornirea urmăririi penale din 21 ianuarie 2020, nu cade sub incidența prevederii art. 449 lit. a) Cod de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență. Cele invocate în cererea de revizuire nu poate fi calificat altfel, decât o încercare a revizuintei de a crea o vizibilitate falsă privind existența unui temei de revizuire or, ca condiție obligatorie, de către revizuent urma a fi prezentată sentință penală irevocabilă privind comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă și nu ordonanță privind pornirea urmăririi penale.

Cât privește invocarea de către revizuentă a temeiului prevăzut de art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, în raport cu înscrisurile anexate la materialele dosarului și cererea de revizuire, instanța de recurs reține că, deși revizuenta susține că prin decizia contestată instanțele de judecată s-au expus asupra drepturilor directorului Direcției Asigurări Agricole din cadrul CA „Asterra Grup” SA, Lungu Vasile, Colegiul însă menționează că litigiul a apărut între subiecții raportului material litigios, și anume ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și CA „Asterra Grup” SA, ce decurg din contractele de asigurare benevolă subvențională a recoltei culturilor agricole. Astfel, nu se impune implicarea în proces a lui Vasile Lungu, angajatul CA „Asterra Grup” SA, iar alegațiile revizuintei nu justifică atribuirea unei calități procesuale separate angajatului său.

Mai mult, cererea de chemare în judecată a fost depusă de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL încă la 27 octombrie 2016, fiind anexate la cerere un șir de înscrisuri pe care reclamantul și-a întemeiat poziția. Astfel, CA „Asterra Grup” SA a avut posibilitate reală

la faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare să invoce necesitatea soluționării problemei intervenirii în proces a lui Vasile Lungu, în calitate de intervenient accesoriu, or actele anexate la cererea de revizuire, erau în posesia nemijlocită a CA „Asterra Grup” SA încă la data inițierii procesului civil.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că cele invocate de CA „Asterra Grup” SA nu constituie temei de revizuire a deciziei din 18 decembrie 2019.

În circumstanțele expuse, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererilor de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Aici, este de menționat că un sistem judiciar marcat de posibilitatea existenței unor repuneri în discuție în mod permanent și a unor anulări repetate ale hotărârilor definitive încalcă art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului (Sovtransavto Holding v. Ucraina din 25 iulie 2002, pct. 74, 77 și 82).

Or, o hotărâre definitivă nu poate fi repusă în discuție decât în circumstanțe cu caracter substanțial și de necontestat, ca de exemplu, o eroare judiciară (Vardanyan și Nanushyan vs Armenia din 27 octombrie 2016, pct. 70).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că circumstanțele invocate în cererile de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca inadmisibile cererile de revizuire depuse de CA „Asterra Grup” SA împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se resping ca fiind inadmisibile cererile de revizuire declarate de către Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

Victor Burduh